

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213223626
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7213223626.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: D. X., nar. XX.X.XXXX, bytom v O., C.. armády č. 6, zastúpený JUDr. Marošom Minčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 7, proti odporcovi: F. K., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v O., H. č. 2, zastúpený opatrovníkom JUDr. Gabrielou Lukáčovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice - okolie, v konaní o zaplatenie 12.000 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 12.000 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 16.3.2012 do 10.7.2012 a s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 11.7.2012 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 720 eur titulom zaplateného súdneho poplatku, na účet navrhovateľa vedený v Tatra banke, a.s., č. účtu: 2616950857/1100, VS: 15032012, to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania v sume 885,43 eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Marošovi Minčíkovi, na účet vedený vo VÚB banke, a.s., č. účtu: 2985908353/0200, VS: 15032012 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.9.2013 domáhal, aby súd zaviazal pôvodne odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 12.200 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 16.3.2012 do 10.7.2012 a 8,75% ročným úrokom z omeškania od 11.7.2012 do zaplatenia.

Vzhľadom na to, že v priebehu konania odporkyňa v 2. rade dňa 28.5.2014 zomrela, súd konanie voči nej uznesením č. k. 17C/29/2014-56 zo dňa 29.10.2014 zastavil a v konaní ďalej pokračoval s odporcom v 1. rade.

Návrh odôvodnil tým, že odporcovi požičal finančné prostriedky v sume 12.000 eur a to v dňa 20.7.2010 sumu 3.000 eur, dňa 10.10.2010 sumu 4.000 eur, dňa 2.3.2011 sumu 2.000 eur a dňa 7.5.2011 sumu 3.000 eur. Dňa 10.9.2011 odporca uznal dlh voči navrhovateľovi čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa dlžnú sumu navrhovateľovi vrátiť najneskôr do 15.9.2011. Napriek výzvam navrhovateľa, odporca do dohodnutej doby dlh neuhradil. Navrhovateľ sa snažil s odporcom dohodnúť mimosúdne, aby mu boli peniaze vrátené a uzatvoril s odporcom Dohodu o predĺžení splatnosti dlhu a Vyhlásením ručiteľa zo dňa 28.2.2012 a to navrhovateľ ako veriteľ, odporca ako dlžník a pôvodne odporkyňa v 2. rade ako ručiteľ. V Dohode sa zmluvné strany dohodli na predĺžení splatnosti dlhu do 15.3.2012. Odporca aj napriek

predĺženiu splatnosti dlh navrhovateľovi neuhradil. Navrhovateľ zaslal odporcovi dňa 17.6.2013 výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, na ktorú odporca nereagoval (výzvu na úhradu dlžnej sumy zaslal navrhovateľ dňa 17.6.2013 aj ručiteľovi).

Okresný súd Košice II vydal vo veci dňa 22.10.2013 platobný rozkaz, č.k. 13Ro/371/2013-21, ktorý však zrušil uznesením zo dňa 20.1.2014, č.k. 13Ro/371/2013-38 nakoľko ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Pobyt odporcu po dôslednom šetrení nie je známy (z oznámenia registra obyvateľov SR vyplynulo, že odporca má hlásený pobyt bezdomovca), preto podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) mu bola ustanovená opatrovníčka na zastupovanie v tomto konaní. Opatrovníčka odporcu súdu oznámila, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd prejednal vec v neprítomnosti opatrovníčky odporcu.

Vykonaným dokazovaním a oboznámením sa s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľom, a to Návrhom na vydanie platobného rozkazu, príjmovými pokladničnými dokladmi, Uznaním dlhu, Dohodou o predĺžení splatnosti dlhu a Vyhlásením ručiteľa, Platobným rozkazom, Uznesením o zrušení platobného rozkazu a ostatným spisovým materiálom, súd zistil tento skutkový stav veci:

Z príjmových pokladničných dokladov vyplynulo, že navrhovateľ požičal odporcovi finančné prostriedky v celkovej sume 12.000 eur, a to dňa 20.7.2010 sumu 3.000 eur, dňa 10.10.2010 sumu 4.000 eur, dňa 2.3.2011 sumu 2.000 eur a dňa 7.5.2011 sumu 3.000 eur.

Z listiny označenej ako Uznanie dlhu zo dňa 10.9.2011 vyplynulo, že odporca ako dlžník uznal svoj dlh voči navrhovateľovi ako veriteľovi v celkovej výške 12.000 eur a zaviazal sa ho veriteľovi zaplatiť najneskôr do 15.9.2011. Dlhu uznal dobrovoľne, bez nátlaku, hrozby násillia, nie v tiesni, keďže prevzatie súm potvrdzoval veriteľovi podpísanými pokladničnými dokladmi. Podpis odporcu bol notársky osvedčený dňa 28.2.2012.

Dňa 28.2.2012 uzatvorili navrhovateľ ako ručiteľ, odporca ako dlžník a pôvodne odporca v 2. rade (matka odporcu) ako ručiteľ, Dohodu o predĺžení splatnosti dlhu s Vyhlásením ručiteľa, v ktorej odporca ako dlžník uznal dlh v prospech veriteľa v celom rozsahu, t. j. v sume 12.000 eur a žiadal o predĺženie lehoty splatnosti dlhu do termínu 15.3.2012. Ručiteľ v Dohode vyhlásil, že ak dlžník nesplní svoj dlh voči veriteľovi titulom vrátenia pôžičky v plnej výške 12.000 eur, ručiteľ berie na seba povinnosť uspokojiť dlh veriteľovi v plnej výške, ak pohľadávku nezaplatí dlžník v dohodnutej lehote, t. j. do 15.3.2012. Ručiteľ prehlásil, že má vedomosť o uznaní dlhu dlžníkom a vyslovil súhlas s uznaním dlhu zo dňa 10.9.2011. Podpisy účastníkov predmetnej dohody boli notársky osvedčené dňa 28.2.2012.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že s odporcom sa zoznámil približne v roku 2008. Odporca ho v roku 2010 a 2011 požiadal o pomoc pri realizovaní jeho podnikateľských zámerov. Požičal mu 12.000 eur v štyroch splátkach. Keďže odporca mu peniaze nevrátil, opakovane ho žiadal o ich vrátenie, pričom sa opakovane dohodli na predĺžení doby splatnosti pôžičky. Keďže k vráteniu pôžičky nedošlo, dohodol sa s odporcom na predĺžení jej splatnosti a odporca požiadal svoju matku o ručenie, ktorá, v prípade ak dlh nesplatí odporca, dlh prevezme.

Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa ust. § 547 OZ, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa ust. § 548 ods. 1 OZ, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa ust. § 548 ods. 3 OZ, uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma, možno ju uzavrieť ústne aj konkludentným prejavom.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi 12.000 eur v štyroch splátkach a to dňa 20.7.2010 sumu 3.000 eur, dňa 10.10.2010 sumu 4.000 eur, dňa 2.3.2011 sumu 2.000 eur a dňa 7.5.2011 sumu 3.000 eur, čo vyplynulo z predložených príjmových pokladničných dokladov. Odporca dňa 10.9.2011 uznal dlh voči navrhovateľovi v uvedenej výške a zaviazal sa ho uhradiť najneskôr do 15.9.2011. Dňa 28.2.2011 uzatvorili účastníci konania v postavení navrhovateľa ako veriteľa a odporcu ako dlžníka Dohodu o predĺžení splatnosti dlhu, v ktorej odporca uznal dlh voči navrhovateľovi v celom rozsahu a zároveň sa dohodli na predĺžení lehoty splatnosti do 15.3.2012. V uvedenej dohode zároveň matka odporcu ako ručiteľ vyhlásila, že ak dlžník nespľní svoj dlh voči veriteľovi, berie na seba povinnosť tento dlh uhradiť do 15.3.2012.

V danom prípade na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že nárok navrhovateľa je dôvodný, preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 12.000 eur.

Navrhovateľ si popri istine uplatnil tiež nárok na úroky z omeškania, keďže sa odporca dostal s úhradou žalovanej dlžnej sumy do omeškania.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespľní, je v omeškaní. Ak ho nespľní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len nariadenie) v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je 2-násobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska splatnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca neuhradil navrhovateľovi dlžnú sumu v lehote jej splatnosti (dňa 15.3.2012 (a neučinil tak ani ručiteľ), súd ho zaviazal zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj úroky z omeškania vo výške ustanovenej v § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., od 16.3.2012 tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej do 31.5.2009 (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6.638,78 eura do 33.193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1.659,70 eura prevyšujúcich sumu 6.638,78 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa vyššie uvedených ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. súd pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny právneho zástupcu navrhovateľa vychádzal zo sumy uplatnenej a priznanej istiny vo výške 12.000 eur, a preto hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje sumu 287,14 eur.

Navrhovateľ mal v tomto konaní plný úspech, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania a zaviazal odporcu na náhradu trov konania v sume 1.605,43 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 720 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 885,43 eur a to podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za tri úkony právnej služby á 287,14 eur (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 19.9.2013, podanie návrhu na začatie konania dňa 19.9.2013 a účasť na pojednávaní dňa 20.4.2015) a v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. režijný paušál za dva úkony právnej služby á 7,81 eur (rok 2013) a za jeden úkon právnej služby á 8,39 eur (rok 2015).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku podľa § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti výroku o trovách konania možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.